

■ FOTOGRAFIA O INFOGRAFIA ?

Professor: Patrick Bailly-Maître-Grand (Fotògraf).

Classes: 5 Sessions de 4 h.

Nº hores: 20 h (en funció de l'evolució del taller, a més de l'horari establert, cal tenir en compte la necessitat de disposar de la resta del dia per a efectuar els treballs que es puguin generar).

Places: Mínim 8.

Accés: Presentar Currículum Vitae i un portfoli fotogràfic representatiu del treball de l'alumne, en format jpg a qualitat 10, tamany d'imatge 1024 píxels el costat més llarg. Enviar per email a: jribof@iefc.cat

Ultim dia de presentació el 3 de Febrer.

Material: Per les practiques cal portar càmera analògica i pel·lícula en B/N.

Inici: 8 de Febrer. **Dia de classe:** De Dilluns 8 a Divendres 12. **Horari:** 10 h a 14 h.

Crèdits IEFC: 3 **Preu:** 417 € **Preu estudiants IEFC:** 375 €

Patrick Bailly-Maître-Grand

A mitjans del segle XIX, quan els investigadors (Niepce, Talbot, Daguerre) van trobar la manera de congelar la imatge del món exterior que es formava dins la cambra fosca, els contemporanis van anomenar aquest invent: FOTOGRAFIA (escriptura de la llum).

Van oblidar el paper de la química i l'òptica (podrien haver-la anomenat QUIMIOGRAFIA o DIOPTRIGRAFIA), i d'aquesta manera van reconèixer la seva fascinació per un descobriment en que la llum semblava dibuixar instantàniament milers de milions de detalls visibles a la part oposada d'aquesta capsà màgica.

Evidentment, la fotografia actuava com una mena de cola per atrapar el paisatge o com un motlle de guix que dona forma a l'exterior, era una empremta física de la realitat. El fotògraf era aquell que manipulava el "guix" o la "cola", però, en canvi, li era impossible intervenir sobre les formes de la realitat. Era com una mena d'enginyer-modelador que, amb múltiples eines, captava tots els "plens" i "buits" de la realitat, però que no podia modificar la complexitat d'allò que volia emmotllar...

Amb l'aparició del píxel, tot ha canviat. Òbviament, la capsà màgica és la mateixa, però el tiquet fotogràfic d'aquesta capsà ja no és una finalitat en sí mateixa, sinó una mena d'esquelet sobre el qual serà possible afegir-hi la "carn" de totes les fantasies possibles. La realitat ja no és el tema, es converteix en un pretext. Prou d'empremtes, de coles o de guix, però si de matrius matemàtiques transformables a voluntat per l'altra màgia, la del Photoshop. La imatge digital ja no és filla d'un sol fotó, es converteix en un òvul fecundable per una multitud d'efectes afegits electrònicament. Amb ella, la realitat es pot girar, exactament com un cub de Rubik desordenat. Ja no és FOTOGRAFIA és INFOGRAFIA!

Formant part d'aquests antics enginyers-modeladors, tinc la intenció de presentar a les noves generacions alguns "savoir-faire" analògics i tot un seguit de quincalla. D'aquesta forma us mostraré que el cub de Rubik és divertit però submergir les mans en la "cola" i el "guix", encara ho és més ...